

РЕШЕНИЕ

№ 6959

гр. София, 04.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в публично заседание на 23.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **9807** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по жалба на [фирма], с адрес [населено място] срещу Заповед № СОА20-РД96-89 от 03.09.2020г. на Кмета на Столична община.

Моли за отмяна на оспорената заповед, при следните съображения: Със заповедта е отказано да бъде определена категория на следния туристически обект: Ресторант „Македонска среща“, находяща се в [населено място], [улица], капацитет 50 места, по заявление № 14101/18.11.2016г. Сочи, че с разпоредбата на чл. 130, ал.1 от Закона за туризма, съответната ОЕККТО се разглежда заявленията и приложенията към тях в 14-дневен срок от датата на постъпването им и след като констатира, че представените документи съответстват на изискванията на чл. 129, ал.1, ал.2 и ал.3 от ЗТ, се произнася по тях с мотивирано предложение до съответния категоризиращ орган или до оправомощено от него длъжностно лице да открие процедура по категоризиране на съответния туристически обект и да издаде временно удостоверение за откритата процедура по категоризиране. В ал.2 е посочено, че в случай, че е установена непълнота или нередовност на представените документи по чл. 129, ал.1, 2 и 3, съответната експертна комисия по категоризация на туристически обекти, в срок от 10 работни дни от датата на заседанието писмено уведомява заявителя и определя 14 дневен срок от датата на получаване на уведомлението за отстраняването им. Срокът по ал.1 спира да тече до датата на отстраняване на непълнотата или нередовността.

Сочи, че процесното производство е иницирано със заявление № 14101/18.11.2016г. за категоризиране на цитирания търговски обект. Счита, че не е

спазено изискването на чл. 130, ал.2 от ЗТ, аналогична разпоредба на тази на чл. 30, ал.2 от АПК, да бъде указано на заявителя , че следва да отстрани в определен срок нередовности, което в случай не било сторено. Намира, че последното представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като ако не беше допуснато, би могло да се достигне до различен правен резултат. Моли за уважаване на жалбата.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от управителя Е. Б. и оот адв. Р., като поддържат подадената жалба и претендират разноските, за които представят списък.

Ответникът не се представлява.

Съдът, на база данните по делото, като съобрази закона и становищата на страните, намира следното:

Жалбата се явява процесуално допустима, но неоснователна:

По фактите се установява следното:

От страна на жалбоподателя е подадено заявление № 14101/18.11.2016г. до Кмета на Столична община за категоризиране на заведение за хранене по реда на Закона за туризма. Към същото са приложени комплект документи.

Заявлението е разгледано от Общинска експертна комисия по категоризация за туристически обекти при СО, обективизирано в протокол № СО-ТО-613 от 30.11.2016г. Настоящото заявление е разгледано и определено, че попада в категория „Констатиращи непълноти и/ или нередовности на представените документи, съгласно чл. 130, ал.1 т.4 от ЗТ, като е посочено, че не е представен документ за собственост или договор за наем за обекта.

В тази връзка е изготвено писмо до дружеството-заявител № ПТМ16-гр94-10281/05.12.2016г., с което дружеството е уведомено, че в 14- дневен срок от получаване на писмото, следва да представи за обекта, чиято категоризация се иска, документ за собственост или договор за наем на същия. Посочено е, че при неизпълнение на указанията в срок, ще последва отказ за исканата категоризация.

Това писмо се е върнало от адреса , посочен от дружеството като непотърсено, но е връчено лично на управителя му Е. Б., с отбелязване на дата и подпис на 17.01.2020г.

В тази връзка, от дружеството е входирано в Общинско предприятие Туризм при СО писмо, с което се уведомяват, че следва да бъде приложен към представените документи съдебно удостоверение за заведено дело за собственост пред СГС относно същия обект. Моли да бъде прието, че с представянето на това удостоверение, документите са в пълен комплект. От приложеното към делото удостоверение е видно, че е налице висящо гр. дело № 7094/2016г. I г.о., 13 състав на СГС, с предмет: предявен установителен иск за собственост по чл. 124, ал.1 от ГПК във връзка с чл. 79, ал.1, чл. 68, ал.1 вр. с чл. 77 от ЗС, предявен от [фирма] срещу [фирма], относно следните недвижими имоти: ПИ с проектен идент. № 68134.305.400 с площ от 812.01 кв.м. , находящ се в [населено място], Зона Б-5, „л. „П. Н.“ №1, ведно с построените в имота 7 броя едноетажни сгради, действащи като Ресторант „Македонска среща“, кафе сладкарница „Оазис“, Барбекю-зала за хранене, описани подробно като идентификатори и квадратура.

Това заявление с приложеното към него удостоверение е разгледано от ОЕККТО за СО, при което е взето следното решение: Представеното удостоверение за наличие на гражданскоправен спор между дружеството и трето лице не представлява

документ по чл. 129, ал.1, т. 6 от ЗТ. Прието е, че следва, на основание чл.54, ал.1, т. 5 от АПК, временно да се преустанови произнасянето по заявлението на дружеството за категоризиране на обекта и да бъде спряно производството по същото до приключване на гр. дело № 7094/2016г. на СГС. Заявителят е уведомен за взетото решение, което е прието за неразделна част от протокола на комисията, на 20.04.2017г., като няма данни и не се твърди последното да е оспорено от жалбоподателя.

Постановеното решение по гражданско дело № 7094/2016г. на СГС е отменено с Решение № 1472/18.06.2019г. по гр. дело № 3254/2018г. на Апелативен съд С., като по същество е решено следното: Отхвърлен е напълно и изцяло предявеният иск от страна на [фирма] срещу [фирма] досежно всички претенции на ищеца, като цяло включващи процесния имот като земя от 812 кв.м. и поставените в нея преместваеми съоръжения, впоследствие узаконени, подробно описани в решението – л. 54, 55 по делото.

Приложено е становище от Софийски имоти ЕАД от 31.07.2020г., срещу което дружество е водило делото за собственост за обекта, съгласно което не е налице никакво законово или договорно основание за ползване на обекта от страна на заявителя и настоящ жалбоподател. Посочено е, че с Определение №290 от 11.06.2020г. по гр. дело № 4855/2019г. по описа на ВКС, II Г.О, не е допуснато до касационно оспорване цитираното решение на Апелативен съд С. и решението по него е влязло в сила.

Изготвено е писмо от Общинско предприятие „Туризм“ при СО до Изпълнителния директор на Софийски имоти ЕАД, с която е направена подробна справка относно процедурата по категоризиране на обекта, както и са уведомени, че ще бъде издадена заповед за отказ за категоризация, след влизането на която в сила, собственикът на терена [фирма], ще бъде уведомен.

Заявлението е повторно разгледано от ОЕККАТЕ, като в точка трета е разгледано процесното заявление и е отправено предложение до компетентния орган – Кмета на СО да откаже исканата категоризация, т.к. са неотстранени непълноти в документацията – непредставен договор за наем за заявения обект, както и предвид влязло в сила Решение № 1472/18.06.2019г. на Апелативен съд С. по гр. дело № 3254/2018г. по описа на същия съд.

При тези факти е издадена оспорената в настоящото производство Заповед № СОА20-РД96-89 от 03.09.2020г. на Кмета на Столична община, с която е отказана категоризацията на обекта, поради наличие на неотстранени непълноти и/или нередовности в заявлението – непредставен договор за наем за обекта, както и предвид решение № 1472/18.06.2019г. по гр. дело № 3254/2018г. на Апелативен съд С..

При така установеното по фактите, от правна страна съдът приема следното:

Заповедта е издадена от компетентен орган по смисъла на Закона за туризма.

Същата включва ясни мотиви и диспозитив, поради което не е налице несъответствие с формата на акта.

Противно на изложеното в жалбата, съдът намира, че са спазени административнопроизводствените правила при издаване на акта, както и правилно е приложен материалният закон.

От изложените по-горе фактически установявания, за които няма спор от данните по делото, на първо място се установява, че изложеното в жалбата, че не е

проведено уведомяване на дружеството за констатирани непълноти/ несъответствия, напълно не отговаря на действителното положение. Напротив, още след първоначалното разглеждане на заявлението на дружеството за категоризация от надлежната експертна комисия, същото е уведомено по пощата. След връщане на пратката от адреса, посочен от самото дружество като такъв за кореспонденция, е реализирано лично връчване на уведомление за решението на комисията на управителя на дружеството на 17.01.2017г. Видно от приложеното по ОЕККАТЕ от страна на същия, писмо с приложено съдебно удостоверение от 30.01.2017г. е, че същият е бил напълно наясно и уведомен от необходимостта от представяне на документ, поради възприетото, че преписката е непълна. Нещо повече, същият е бил напълно наясно кой точно документ е прието, че липсва, тъй като в съпроводителното си писмо е посочил, че именно представеното от него съдебно удостоверение следва да се третира като липсващия документ за пълно окомплектоване на преписката.

Следователно, липсва каквато и да е дезинформация на дружеството – заявител относно възприетите от комисията за изводи относно необходимост от представяне на допълнителни документи.

След депозиране на съдебното удостоверение от страна на дружеството – заявител по преписката, ОЕККАТЕ е приела, че наличното висящо гражданскоправно дело за собственост между заявителя и трето лице е предпоставка за спиране на производството, което е и сторила, за което е уведомила жалбоподателя, като няма данни последното да е оспорено.

Без същото да се отразява на резултата по настоящото производство и без да е негов предмет, съдът намира, че не са били налице основания за спиране на производството по категоризация, което се е оказало изцяло в полза на заявителя по преписката. Съдът приема, че с оглед предвидените от Закона за туризма предпоставки и срокове за произнасяне във връзка с искането за категоризация, органът е следвало да съобрази само установените към момента на подаване на заявлението до него, респ. към момента на произнасянето му факти. Висящността на гражданскоправно производство по спор за собственост не е сред предпоставките за спиране на същото, тъй като органът следва да се произнесе по искането на база установените факти от значение за него към момента на произнасянето му, съобразно предвидените от закона срокове за това. Т.е., към момента на сезирането му със заявлението на лицето, не е бил валиден документ за собственост на заявителя относно обекта, нито друго годно правно основание за ползването му, поради липса на договор за наем. При липса на наложено обезпечение по воденото дело, съдът приема, че са били налице предпоставки за приемане, че не са изпълнени изискванията на закона за категоризация и преди приключване на гражданското дело. При установяване на нещо ново и различно от наличното положение от страна на съда с постановеното решение, всяка от страните има право да потърси правата си, вкл. право на категоризация, както и обезщетения и пр. съобразно с новоустановеното положение от решението на гражданския съд. Последното обаче съдът излага само за пълнота.

В настоящата хипотеза, и при установена собственост в полза на трето лице по отношение на обекта с влязъл в сила съдебен акт, както и при установена липса на каквото и да друго основание за ползване на обекта, на облигационно или друго вещно – правно основание, липсва каквото и да е съмнение относно неизпълнение на изискванията на закона за уважаване на заявлението за категоризация на обекта,

поради установеност на отрицателната предпоставка на чл. 130, ал. 2 от Закона за туризма, както в редакцията му към момента на подаване на заявлението, така и към днешна дата / с изм. ДВ, бр. 37, 2018г./

По изложените съображения, подадената жалба се явява напълно неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.1, предл. последно от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на [фирма], с адрес [населено място] срещу Заповед № СОА20-РД96-89 от 03.09.2020г. на Кмета на Столична община.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Преписи от решението да се изпратят на страните.

СЪДИЯ: